

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2011 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział I Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Kieć**
po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2011 roku w Gliwicach
na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A B (B) i J B**
przeciwko **G S M „N D ” w R Ś**

o **ustanowienie odrębnej własności lokalu**

postanawia:

na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 Ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1997 r. Nr 102, poz. 643 ze zmianami) przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne następującej treści:

„Czy przepis artykułu 48 ustęp 1 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zmianami) jest zgodny z przepisami art. 2, 32 ust. 1, 64 ust. 1 i 75 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

UZASADNIENIE

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdza

SEKRETARZ

Piotek

Zagadnienie prawne wyłonilo się na tle następującego układu procesowego:

Przed Sądem Okręgowym w Gliwicach toczy się postępowanie cywilne z powództwa **A i J** małżonków **B** przeciwko **G S M „N D ” w R Ś** o ustanowienie odrębnej własności lokali.

Powodowie są najemcami dawnego mieszkania zakładowego (k.8-11), które zostało nieodpłatnie przekazane pozwanej spółdzielni przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Halemba” w Rudzie Śląskiej.

Powodowie wystąpili się do pozwanej z wnioskiem o przeniesienie własności lokalu mieszkalnego. W odpowiedzi pozwana wezwała powodów do pokrycia kosztów wykonania rzutów lokalu i przynależnej piwnicy w kwocie oraz do pokrycia kosztów koniecznych na dzień .07.2007r w kwocie zł – łącznie do zapłaty zł (k.12). Powodowie nie dokonali zapłaty tej należności niezwłocznie. W późniejszym terminie pozwana poinformowała powodów, iż w związku z wejściem w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2009 roku (sygn. akt K 64/07), między innymi utracił moc art.48ust.3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych, stąd ich wnioski o ustanowienie i przeniesienie odrębnej własności lokali pozostają bez rozpoznania wnioski o przekształcenia prawa do mieszkań zakładowych zajmowanych na zasadach najmu nie mogą być realizowane do czasu wejścia w życie zmiany Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Powodowie nie zgodziwszy się w twierdzeniem pozwanej należną kwotę wpłacili do depozytu sądowego. Obecnie przed Sądem Rejonowym w Rudzie Śląskiej pod sygnaturą toczy się postępowanie w tym przedmiocie (k.13-14). W związku z powyższym powodowie wystąpili do sądu z pozwem o ustanowienie i przeniesienie na ich rzecz odrębnej własności lokali.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powodów kosztami postępowania. Nadto pozwana wniosła o przedstawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego i – do czasu udzielenia odpowiedzi – zawieszenie postępowania w sprawie. Strona pozwana wskazała, że w orzeczeniu w sprawie K 64/07 Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją jedynie wobec art. 48 ust. 3, aczkolwiek z analizy uzasadniania tegoż orzeczenia pośrednio wynikają wątpliwości co do zgodności z Konstytucją art. 48 ust. 1 wskazanej ustawy. Zdaniem pozwanej, od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sporu w niniejszej sprawie, co uzasadnia przedstawienie pytania prawnego i zawieszenie postępowania.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy pozwoliły na dokonanie następujących ustaleń:

W pierwotnej wersji treść przepisu art. 48 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 119 poz. 1116) brzmiała:

1. Na pisemne żądanie najemcy spółdzielczego lokalu mieszkalnego, który przed przejęciem przez spółdzielnię mieszkaniową był mieszkaniem przedsiębiorstwa państwowego, państwowej osoby prawnej lub państwowej jednostki organizacyjnej, spółdzielnia jest

obowiązana zawrzeć z nim umowę przeniesienia własności lokalu, po dokonaniu przez niego:

- 1) spłaty zadłużenia z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu lokalu;
- 2) wpłaty wkładu budowlanego określonego przez zarząd spółdzielni w wysokości proporcjonalnej do powierzchni użytkowej zajmowanego mieszkania wynikającej ze zwaloryzowanej ceny nabycia budynku, jeżeli spółdzielnia nabyła budynek odpłatnie.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również osobie bliskiej w stosunku do najemcy, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli spółdzielnia mieszkaniowa nabyła mieszkanie zakładowe, o którym mowa w ust. 1, nieodpłatnie, najemca, o którym mowa w ust. 1, powinien pokryć koszty dokonanych przez spółdzielnię nakładów koniecznych przeznaczonych na utrzymanie budynku, w którym znajduje się ten lokal.

4. Kaucje mieszkaniowe, o których mowa w art. 7 ust. 3 w związku z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe (Dz. U. Nr 119, poz. 567, z późn. zm.) podlegają zaliczeniu na poczet wkładu budowlanego lub na poczet pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 3.

5. Wysokość kaucji mieszkaniowej zaliczonej na poczet wkładu budowlanego waloryzuje się proporcjonalnie do wartości rynkowej lokalu. W pozostałych przypadkach zwrot kaucji następuje w wysokości środków przekazanych spółdzielni przez przedsiębiorstwo państwowe, państwową osobę prawną lub państwową jednostkę organizacyjną.

6. Wynagrodzenie notariusza za ogół czynności notarialnych dokonanych przy zawieraniu umowy, o której mowa w ust. 1, oraz koszty sądowe w postępowaniu wieczystoksięgowym obciążają najemcę, na rzecz którego spółdzielnia dokonuje przeniesienia własności lokalu.

7. Wynagrodzenie notariusza za ogół czynności notarialnych dokonanych przy zawieraniu umowy, o której mowa w ust. 1, wynosi 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Znaczenie w rozpoznawanej sprawie ma okoliczność, że w dniu złożenia wniosku o przekształcenie prawa do lokalu (sierpień – grudzień 2009 roku), nie obowiązywał ust. 3 cytowanej normy. Przepis art. 48 ust. 3 ustawy utracił moc z dniem 27 lipca 2009 roku, na podstawie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 64/07. Zatem, norma art. 48 ust. 3 ustawy nie może obecnie stanowić podstawy prawnej roszczenia powodów.

Dawcedawie podtrzymali jednak tędatnie, wnosząc pozew w dniu 9 grudnia 2009 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył:

Wskutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 64/07 jedynie przepis art. 48 ust. 3 stracił moc obowiązującą.

Pozostałe regulacje art. 48 wskazanej ustawy nadal obowiązują, aczkolwiek były przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego – w uzasadnieniu do wyroku w sprawie K 64/07. Trybunał podkreślił, że w tej sprawie – zgodnie z zasadą skargowości – objął kontrolą tylko art. 48 ust. 3 ustawy, albowiem wniosek dotyczył jedynie „nieodpłatnego przenoszenia przez spółdzielnię własności lokali na najemców mieszkań w budynkach przejętych przez spółdzielnie mieszkaniowe od jednostek państwowych nieodpłatnie”. W pozostałym zakresie – również co do badania zgodności z Konstytucją całej normy art. 48 ustawy – postępowanie zostało umorzone.

Nie sposób jednak pominąć argumentacji Trybunału Konstytucyjnego, która legła u podstaw stwierdzenia niekonstytucyjności art. 48 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Odnosząc się do zarzutu niekonstytucyjności art. 48 u.s.m. (...) Trybunał wskazał, że w czasie obowiązywania normy art. 48 ust. 3 ustawy, jeżeli spółdzielnia mieszkaniowa nabyła mieszkanie zakładowe (...) nieodpłatnie, to jest obowiązana przenieść własność takiego lokalu na najemcę, na jego wniosek, tylko w zamian za spłatę zadłużenia z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu lokalu oraz pokrycie kosztów dokonanych przez spółdzielnię nakładów koniecznych przeznaczonych na utrzymanie budynku, w którym znajduje się ten lokal. Wobec tego najemca uzyskuje prawo własności mieszkania za kwotę rażąco odbiegającą od wartości rynkowej lokalu. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, zaistniała potrzeba objęcia własności spółdzielczej taką samą ochroną, jaka przysługuje innym postaciom własności prywatnej. Chodzi bowiem o sytuację analogiczną do ochrony własności spółdzielczej "na zewnątrz", a więc w stosunku do osób trzecich i państwa, a nie w relacji do spółdzielców. W związku z tym, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że kwestionowany przepis (art. 48 ust. 3) stanowi ingerencję w przysługujące spółdzielni mieszkaniowej prawo własności, polegającą na takim jego ograniczeniu, które nie znajduje dostatecznego uzasadnienia i nie spełnia konstytucyjnych warunków dopuszczalności ograniczeń o tak daleko idącym zakresie. Założenie, w myśl którego najemca spółdzielczego lokalu mieszkalnego, będącego - przed nieodpłatnym przejęciem przez spółdzielnię - mieszkaniem przedsiębiorstwa państwowego, państwowej osoby prawnej lub państwowej jednostki organizacyjnej, jest uprawniony do nabycia własności tego lokalu, mimo że łączna kwota wpłacona przez niego na rzecz spółdzielni nie będzie stanowiła odzwierciedlenia wartości rynkowej lokalu, oznacza nie tylko formalne pozbawienie spółdzielni własności

części jej mienia, ale także umniejszenie wartości ekonomicznej majątku spółdzielni, należącego do ogółu jej członków (por. sygn. K 5/01). W oparciu o powyższe, Trybunał uznał, że przepis art. 48 ust. 3 stanowił nieuzasadnioną ingerencję w przysługujące właścicielowi prawo rozporządzania rzeczą.

Trybunał Konstytucyjny przytoczył wyrażone uprzednio w orzecznictwie stanowisko, że możliwość rozporządzania (dysponowania) przedmiotem własności jest jednym z najważniejszych i fundamentalnych elementów tego prawa (zob. wyrok TK z 30 października 2001 r., sygn. K 33/00, OTK ZU nr 7/2001, poz. 217). Tymczasem art. 48 ust. 3 u.s.m. w trojaki sposób ograniczał swobodę rozporządzania przez właściciela lokalem mieszkalnym. Po pierwsze, zobowiązywał go w sposób bezwzględny do przeniesienia przysługującego mu prawa, jeżeli najemca złożył odpowiedni "wniosek". Po drugie, w kwestionowanym przepisie określona została osoba, na której rzecz spółdzielnia mieszkaniowa ma dokonać przeniesienia własności. Po trzecie, ustawodawca wyznaczył wartość świadczenia przypadającego właścicielowi w zamian za utracony lokal, która rażąco odbiegała od jego wartości rynkowej (por. sygn. K 33/00). Powyższe oznaczało, że spółdzielnia mieszkaniowa pozbawiona została nie tylko swobody podjęcia decyzji o zbyciu własności lub zachowaniu jej w swoim ręku, ale także odebrano jej wpływ na to, komu przypadnie własność lokalu, a ponadto - co jeszcze istotniejsze - ograniczono możliwość oddziaływania na ustalenie wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za utraconą własność (por. sygn. K 33/00).

Tym samym, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, doszło do naruszenia istoty prawa własności poprzez wprowadzenie ograniczeń dotyczących podstawowego uprawnienia składającego się na treść prawa własności.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, wynikająca z art. 48 ust. 3 u.s.m. ingerencja we własność prywatną szła tak daleko, że nie znajdowała należytego konstytucyjnego uzasadnienia. Nieodpłatne nabycie mieszkań należących do państwowych jednostek organizacyjnych nie dawało dostatecznej podstawy do osłabienia obecnej ochrony własności przysługującej spółdzielniom mieszkaniowym. Własność spółdzielcza nie może być - zgodnie z art. 64 ust. 2 Konstytucji i wyrażoną w nim zasadą równej ochrony dla wszystkich - traktowana jako "gorsza" od własności przysługującej indywidualnym osobom fizycznym. Majątku spółdzielni mieszkaniowej, będącego prywatną własnością jej członków, nie można traktować tak jak majątku Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, wobec którego - jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 7 maja 2001 r., sygn. K 19/00 (OTK ZU nr 4/2001, poz. 82) - ustawodawcy przysługują dalej idące możliwości ingerencji. Zasada ta dotyczy również stwarzania preferencji w nabyciu własności - państwo nie może ich tworzyć obciążając jednocześnie podmioty "niepaństwowe", których prawo własności podlega konstytucyjnej ochronie (zob. sygn. K 5/01). Założenie, że uzyskane nieodpłatnie prawo

może usprawiedliwiać wprowadzone w terminie późniejszym roszczenia i ograniczenia wobec majątku osób prywatnych (spółdzielni i spółdzielców), jest nie do pogodzenia z konstytucyjną ochroną prawa własności. W stosunkach majątkowych z podmiotami prywatnymi Państwo nie może korzystać ze szczególnych przywilejów i przedstawiać jako uzasadnienie swojej ingerencji świadczeń finansowych, których zwrotu wcześniej się skutecznie zrzekło (zob. K 5/01).

W ocenie Trybunału, ustawodawca nie powinien tworzyć sytuacji, gdy na status prawny określonej rzeczy z założenia większy wpływ ma inna osoba, dysponująca tylko pochodnymi uprawnieniami do korzystania z rzeczy (w tym przypadku najemca), niż jej właściciel (por. sygn. K 33/00). Prawidłowe funkcjonowanie własności zakłada konieczność stworzenia podstaw swoistego zaufania i pewności tego prawa. Jeżeli własność, nabytą na podstawie prawa ustanowionego przez demokratycznie legitymowanego ustawodawcę, można łatwo odebrać właścicielowi, pozbawiając go dodatkowo wpływu na warunki, na jakich utrata własności następuje, to prawo własności nie może spełniać swojej konstytucyjnej funkcji.

Zdaniem Sądu Okręgowego w Gliwicach, analogiczne do zaprezentowanych wyżej argumenty wskazują na to, że również treść art. 48 ust. 1 ustawy narusza standardy konstytucyjne (wyrażone w opisanych niżej przepisach Konstytucji wnioskowanych jako wzorce kontroli). W tym zakresie, koniecznym jest wypowiedzenie się przez Trybunał Konstytucyjny, jako jedyny organ uprawniony do dokonywania oceny zgodności aktów prawnych z Konstytucją.

Skoro, Trybunał stwierdził, że – w sytuacji gdy spółdzielnia mieszkaniowa nabyła mieszkanie zakładowe nieodpłatnie – nabycie prawa własności przez najemcę tylko w zamian za spłatę zadłużenia z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu lokalu (art. 48 ust. 1 pkt 1) oraz pokrycie kosztów dokonanych przez spółdzielnię nakładów koniecznych przeznaczonych na utrzymanie budynku, w którym znajduje się ten lokal (art. 48 ust. 3) byłoby nabyciem własności mieszkania za kwotę rażąco odbiegającą od wartości rynkowej lokalu; to należy uznać, że tym bardziej rażąco godzące w ochronę prawa własności (a zatem i niezgodne z Konstytucją) byłoby nałożenie na spółdzielnię obowiązku zawarcia z najemcą lokalu umowy przeniesienia własności tego lokalu bez zwrotu jakichkolwiek poniesionych przez spółdzielnię nakładów (na podstawie wyłącznie art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Przenoszenie własności lokali na najemców wyłącznie na podstawie obowiązującej treści art. 48 ust. 1 – w sytuacji gdy spółdzielnia nabyła lokal nieodpłatnie – prowadziłoby de facto do bezpodstawnego wzbogacenia najemców, którzy otrzymaliby prawo własności lokalu za zapłatą jedynie symbolicznej kwoty, kosztem pozostałych członków spółdzielni. Przyznanie prawa własności lokalu spółdzielczego bez odniesienia się do wartości rynkowej

tego lokalu oznaczałoby formalne pozbawienie spółdzielni własności części jej mienia oraz umniejszenie wartości majątku spółdzielni, należącego do ogółu jej członków, co niewątpliwie byłoby nieuzasadnioną ingerencją w przysługujące właścicielowi prawo rozporządzania rzeczą. Prawo rozporządzania przedmiotem własności jest jednym z najważniejszych i fundamentalnych elementów tego prawa, zatem jego ograniczenia nie powinny nadmiernie naruszać istoty prawa. W opinii Sądu, ingerencja we własność prywatną – wynikająca z obowiązującej treści art. 48 ust. 1 ustawy – nie znajduje należytego konstytucyjnego uzasadnienia.

Należy w całości podzielić pogląd, że prawidłowe funkcjonowanie własności zakłada konieczność stworzenia podstaw zaufania i pewności prawa, czego nie gwarantuje obecne brzmienie art. 48 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

W konsekwencji, w ocenie Sądu, przepis art. 48 ust. 1 w części uniemożliwiającej spółdzielni odzyskanie jakichkolwiek innych należności poza spłatą zaległych świadczeń wynikających stricte z umowy najmu, jest niezgodny z przepisami art. 2, 32 ust. 1, 64 ust. 1 i 75 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zasada uregulowana w art. 2 Konstytucji (zasada demokratycznego państwa prawa) wytycza kierunki rozwoju ustroju państwa, stanowi nakaz nie tylko dla parlamentu, ale i całego aparatu państwowego. Wynika z niej, iż państwo winno być rządzone prawem, prawo ma stać ponad państwem i być wytyczną działania dla niego oraz dla społeczeństwa. Stąd najwyższa ranga Konstytucji w systemie źródeł prawa oraz zasada poszanowania wolności i praw jednostki. W demokratycznym państwie prawnym mają być zabezpieczone nie tylko prawa większości, ale także winien być uznawany głos i wola mniejszości społeczeństwa. W świetle art. 2 Konstytucji nie do zaakceptowania jest jednak sytuacja, w której następuje tak daleko idące różnicowanie statusu podmiotów pomiędzy spółdzielnią a innymi podmiotami funkcjonującymi na rynku, jakie wynika z obowiązującej treści art. 48 ust. 1 ustawy. Prawidłowe funkcjonowanie państwa prawa wymaga zapewnienia możliwie porównywalnych szans pomiędzy poszczególnymi podmiotami. Odnosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, należy wskazać, że art. 48 ust. 1 ustawy w obecnym brzmieniu zakłóca poczucie sprawiedliwości społecznej, dając uprzywilejowanie jednym (najemcom) kosztem innych (ogółu spółdzielców).

Z kolei w myśl art. 32 ust. 1 Konstytucji, wszyscy są wobec prawa równi, mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zasada ta wymaga równego traktowania przez władze publiczne, również poprzez stwarzanie szans na uwłaszczenie na porównywalnych warunkach. Sytuacji najemców lokali wynikającej z obecnego brzmienia art. 48 ust. 1 ustawy nie sposób uznać za porównywalną ze statusem innych podmiotów

uprawnionych do uwłaszczenia, którzy w razie stosowania normy art. 48 ust. 1 byliby dyskryminowani. Dyskryminacji tego rodzaju nie mogą usprawiedliwiać obowiązujące standardy konstytucyjne, zwłaszcza że od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych odstępstw.

Artykuł 64 ust. 1 Konstytucji stanowi, iż każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Obejmuje on jedno z podstawowych praw ekonomicznych obywatela. Powołany artykuł ujmuje własność szeroko, zapewniając ochronę prawną opartą na równości. Niewątpliwie, Konstytucja zapewnia prawo do nabycia własności lokalu, jednak zasady uwłaszczenia muszą być sprawiedliwie społecznie i możliwie adekwatne do realiów wolnego rynku, czego obecna norma art. 48 ust. 1 ustawy nie zapewnia. Nie można również pomijać konieczności ochrony własności przysługującej ogółowi członków spółdzielni mieszkaniowej do składników majątkowych wchodzących do zasobów tej spółdzielni. Wszyscy spółdzielcy przyczyniali się do powstania majątku spółdzielni (poprzez między innymi partycypowanie w składkach członkowskich, itp.), zatem nie mogą być obecnie pozbawiani swojej własności za cenę nieodpowiadającą wartości rynkowej tego mienia. Gdyby własność nabytą na podstawie prawa ustanowionego przez demokratycznie legitymowanego ustawodawcę można tak łatwo odebrać właścicielowi, pozbawiając go dodatkowo wpływu na warunki, na jakich utrata własności następuje, to prawo własności nie spełniałoby swojej konstytucyjnej funkcji. Znamiennym jest stwierdzenie Trybunału w uzasadnieniu do sprawy K 64/07, iż własność spółdzielcza nie może być - zgodnie z art. 64 ust. 2 Konstytucji i wyrażoną w nim zasadą równej ochrony dla wszystkich - traktowana jako "gorsza" od własności przysługującej indywidualnym osobom fizycznym. Należy stwierdzić, że art. 48 ust. 1 ustawy w obecnym brzmieniu, narusza wskazane wyżej prawa ekonomiczne każdego obywatela.

Artykuł 75 ust. 1 Konstytucji natomiast nakłada na władze publiczne obowiązek sprzyjania zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałania bezdomności, wspierania rozwoju budownictwa socjalnego oraz popierania działań obywateli zmierzających do uzyskania własnego mieszkania. Zasada ta nie stanowi jednak gwarancji zapewnienia każdemu obywatelowi prawa własności mieszkania, zwłaszcza - z pokrzywdzeniem innych obywateli. Rolę tej zasady należy odczytywać w kategoriach socjalnych, które w niniejszej sprawie nie są pierwszoplanowe. Najemca ma bowiem zaspokojone potrzeby mieszkaniowe, zaś prawo do uwłaszczenia wzmacnia tylko poczucie bezpieczeństwa socjalnego, ale go nie kreuje.

Od odpowiedzi na postawione pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie konkretnej sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach (sygn. akt _____), zatem

należało skierować pytanie, jak w sentencji. Udzielenie przez Trybunał Konstytucyjny pozytywnej odpowiedzi na pytanie Sądu Okręgowego w Gliwicach, tzn. że przepis art.48ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 roku (tekst jednolity Dz.U. z 2003r, Nr 119. poz. 1116) jest zgodny z przepisami art.2, 32ust.1, 64ust.1 i 75ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, będzie skutkowało uwzględnieniem powództwa. Udzielenie przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi, że przepis art.48ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest niezgodny z w/w przepisami Konstytucji będzie skutkowało oddaleniem powództwa.

Z urzędu Sądowi Okręgowemu wiadomo, iż przed Trybunałem Konstytucyjnym toczą się już analogiczne sprawy z wniosku tutejszego Sądu, w których skierowano analogiczne zapytania, a to (oznaczone przed Tamtejszym Trybunałem sygnaturami P 17/10) i (oznaczone przed Tamtejszym Trybunałem sygnaturami P 3/11).

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdza

SEKRETARZ

P. Patek